

Вже двісті дев'ять літ минає, Як ти, КобзАрю, в вічності... О! Мій поете! Мій КобзаАю! І в ці недобрії часи До твого слова світ взиває: Ним ти зовеш до боротьби -

ВІЧНО ЖИВИЙ: до дня смерті генія українського слова правди і волі Тараса Григоровича Шевченка

Уся Україна шанує Тараса Григоровича Шевченка як свого найбільшого сина, як найбільшого оборонця свого народу, як найбільшого поета, як свій прапор і найбільший ідеал

10 березня в режимі онлайн відбулась ВИХОВНА ГОДИНА-ВІДКРИТТЯ «**Ми чуємо тебе КОБЗАРЮ, крізь століття**» для студентів М12, АЛ14, ДХ14 груп, яку підготували та провели викладач української мови та літератури Ольга КАРДАШ, завідувач бібліотеки Галина МЕЛЬНИЧЕНКО, куратори Олександр МЕЛЬНИЧЕНКО та Борис ВАРГАТЮК.

26 лютого (10 березня) 1861 року о пів до шостої години ранку нашого поета, великого Кобзаря не стало.

Великий Кобзар лишається серед нас, українців, і далі навмирущим як поет, як геній, як проводир, що показує нам шляхи у боротьбі за наші ідеали.

Беручи всю світову літературу, тяжко знайти серед письменників другу подібну постать, що пройшла б такий винятковий життьовий шлях: що вийшла б із самих низів і досягла б найбільшого злету творчого генія, що з прожитих 47 років життя була б лише 10 років на волі, що була б одночасно поетом, прозаїком, драматургом, малярем, чудовим різьбарем, співаком, редактором, а, головне, що могла б так глибоко відбити думки, життя і мрії свого народу, як це зробив геніяльний Тарас Шевченко, ставши письменником світової слави.

За волю боремось ним ми... Слово твоє - і зброя, й криця, НЕдруга волі в серце б'є, Духом святим воно іскриться, Для волі крил міцних дає...

